

4. При обстоятелства като тези в главното производство правото на Съюза допуска възлагането без обществена поръчка на концесия на обществена услуга, отнасяща се до инфраструктурен обект, ако това възлагане е съобразено с принципа на прозрачност, чието спазване, без непременно да предполага задължение за прибегване до процедура по възлагане на обществена поръчка, трябва да позволява на предприятието, намиращо се на територията на държава членка, различна от тази на органа концедент, да получи достъп до подходяща информация, отнасяща се до тази концесия, преди тя да бъде възложена, така че при желание от страна на това предприятие, то да бъде в състояние да изрази интерес към получаването на посочената концесия, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

(¹) ОВ С 295, 29.9.2012 г.

Решение на Съда (осми състав) от 7 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Jan Sneller/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Дело С-442/12) (¹)

(Застраховане на правни разноски — Директива 87/344/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Свободен избор на адвокат от притежателя на полица — Клауза от общите условия на договор, гарантираща предоставяне на правна помощ от служител на застрахователя в съдебни и административни производства — Разноски за правна помощ на външен юридически представител, възстановявани само при необходимост, ако застрахователят прецени да възложи разглеждането на делото на външен юридически представител)

(2014/С 9/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jan Sneller

Отговорник: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия — Тълкуване на член 4, параграф 1 от Директива 87/344/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно застраховките за съдебни разноски (ОВ L 185, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 186) — Свобода на избор на адвокат от застрахованото лице

Диспозитив

1. Член 4, параграф 1, буква а) от Директива 87/344/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно застраховките за съдебни разноски трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска застраховател на правни разноски, който предвижда в своите застрахователни договори, че правната помощ ще бъде предоставяна поначало от неговите сътрудници, да предвижда също, че разноските за правна помощ, предоставена от свободно избран от притежателя на полицата адвокат или юридически представител, подлежат на възстановяване само ако застрахователят прецени, че конкретният случай трябва да бъде възложен на външен юридически представител.
2. Отговорът на първия въпрос не би се различавал в зависимост от това дали съгласно националното право правната помощ е задължителна или не за съответното съдебно или административно производство.

(¹) ОВ С 9, 12.1.2013 г.

Решение на Съда (трети състав) от 7 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle — Белгия) — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)/Geoffrey Englebort, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

(Дело С-473/12) (¹)

(Обработване на лични данни — Директива 95/46/ЕО — Членове 10 и 11 — Задължение за информирание — Член 13, параграф 1, букви г) и ж) — Изключения — Обхват на изключенията — Частни детективи, които действат за организацията, осъществяваща контрол върху регламентираната професия — Директива 2002/58/ЕО — Член 15, параграф 1)

(2014/С 9/19)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Ищец: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Отговорници: Geoffrey Englebort, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

в присъствието на: Union professionnelle nationale des détectives privés de Belgique (UPNDP), Association professionnelle des inspecteurs et experts d'assurances ASBL (APIEA), Conseil des ministres

Предмет

Преюдициално запитване — Cour constitutionnelle (Белгия) — Тълкуване на член 11, параграф 1 и на член 13, параграф 1, букви г) и ж) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13 том 17 стр. 10), както и на член 6, параграф 3 ДЕС — Пълна хармонизация — Възможност за държавата членка да предвиди ограничение или изключение от задължението за непосредствено информирание на заинтересуваното лице — Обхват на изключението от това задължение — Включване на професионалната дейност на частните детективи — При отрицателен отговор, съвместимост на член 13 от Директива 95/46/ЕО с член 6, параграф 3 ДЕС, и по-конкретно с оглед на принципа на равенство и недопускане на дискриминация.

Диспозитив

Член 13, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки имат не задължението, а възможността да транспонират в националното си право едно или повече от предвидените в този член изключения от задължението съответните физически лица да бъдат информирани за обработването на личните им данни.

Дейността на частен детектив, който действа за сметка на професионална организация с цел да разследва нарушения на етичните кодекси на регламентирана професия, в настоящия случай професията агент на недвижими имоти, попада в обхвата на изключението, предвидено в член 13, параграф 1, буква г) от Директива 95/46.

(¹) ОВ С 26, 26.1.2013 г.

Решение на Съда (осми състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Landesgericht Feldkirch — Австрия) — Armin Maletic, Marianne Maletic/lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

(Дело C-478/12) (¹)

(Съдебна компетентност по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 16, параграф 1 — Договор за пътуване, сключен между потребител с местоживеење в една държава членка и установена в друга държава членка туристическа агенция — Използван от туристическата агенция доставчик на услуги, установен в държавата членка по местоживеењето на потребителя — Право на потребителя да предаде иск срещу двете предприятия пред съда по местоживеењето си)

(2014/С 9/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Feldkirch

Страни в главното производство

Иици: Armin Maletic, Marianne Maletic

Ответници: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Landesgericht Feldkirch — Тълкуване на член 16, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Компетентност по дела относно потребителски договори — Сключен между потребител и предприятие договор за пакетно пътуване — Ситуация, в която предприятието и потребителят са установени в различни държави членки, а с оглед на изпълнението на посочения договор предприятието получава услуги от друго предприятие, установено в държавата членка на потребителя — Евентуално право на потребителя да предаде иск срещу тези две предприятия пред съд на държавата по неговото местоживеење

Диспозитив

Предвиденото в член 16, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела понятие „другата страна по договора“ трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство то означава и установеният на територията на държавата членка по местоживеењето на потребителя договорен партньор на стопанския субект, с който потребителят е сключил договора.

(¹) ОВ С 26, 26.1.2013 г.

Решение на Съда (седми състав) от 7 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht — Германия) — Tevfik Isbir/DB Services GmbH

(Дело C-522/12) (¹)

(Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги — Командироване на работници — Директива 96/71/ЕО — Минимални ставки на заплащане — Еднократни суми и вноска на работодателя към дългосрочна спестовна схема в полза на неговите работници или служители)

(2014/С 9/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht